

Com afecta el masclisme la nostra societat?

Berta Huguet

L'any 2018 ha acomplert l'expectativa d'esdevenir l'any del feminisme. Però també el masclisme ha pres protagonisme, i en va prendre encara més durant els mesos electorals que hem estat vivint.

Hi ha un corrent que considera que avui en dia la desigualtat de gènere no existeix i que, per tant, **“les feministes exageren”**. És el que coneixem per 'neosexisme' o 'neomasclisme'. El neosexisme és compartit per persones de tot l'arc polític (sí, també per persones d'esquerres), i és fill del mite de la meritocràcia (que afirma que **“qui no és als llocs amb reconeixement, poder i diners, ja sigui en l'àmbit polític, econòmic o cultural, és perquè no s'ho ha guanyat”**) i de l'individualisme capitalista (en el marc del qual resulta irrellevant que els individus tinguem necessitats bàsiques, materials i immaterials, i en què el treball de cura i domèstic és, senzillament, invisible).

El masclisme, òbviament, també afecta la política, Vox, per exemple. El seu discurs sosté la idea de la complementarietat entre els sexes (els homes fora de casa; les dones, a dins), batalla per la restricció de la llibertat sexual i defensa la figura del cap de família. De fet, en bona part el resultat de Vox es podria haver nodrit d'aquests caps de família en crisi (econòmica i moral i podríem dir-ne fins i tot civilitzatòria).

L'autora de l'article, Berta Huguet, amb dos components d'Ovella Xao.

Ovella Xao: “El feminisme és igualtat”

Entrevista al grup musical Ovella Xao, banda que reivindica la lluita feminista

ENTREVISTA

• Us considereu feministes? Per què?

Sí, com a grup o individualment. Al final el feminisme és la igualtat entre home i la dona, llavors, mentre el feminisme sigui la igualtat entre l'home i la dona som feministes. Suposo que hi ha molts matisos dins del feminisme, moltes maneres de viure'l i d'actuar en el feminisme. Suposo que cadascú deu tenir la seva manera però el que és el concepte general del feminisme, al final, és el mateix.

Jo penso que en un món on és evident la desigualtat que hi ha entre la posició dels homes i de les dones, i aquí podríem entrar en molts detalls, com quins sentits i quins àmbits, doncs és evident que davant d'una desigualtat, sigui aquesta o sigui qualsevol altra, serem al costat de qualsevol que reclami que aquestes desigualtats desapareguin. Per tant, sí que som feministes.

• Doneu suport a una lluita feminista? Totalment.

• Què en penseu, sobre el terme feminisme? Què vol dir per a vosaltres?

El terme? Jo he de dir en contra meua que, quan era adolescent, que d'això ja fa uns anys, i va començar a tenir molta més repercussió tot el tema del feminisme, en un inici deia: a mi no m'agrada el feminisme perquè si és igualtat, no? Això que ara es diu de *ni michismi ni fiminismi*, doncs això però, després amb els anys, evidentment n'he anat aprenent. Trobo que és un terme totalment encertat quan precisament el que es vol és posar en valor el paper de la

dona en la societat.

Jo crec que n'hem après, és a dir, ara en parlem, de tot això, però segurament quan ens va enganxar, m'ho invento, quan teníem 16 anys, teníem una manera de veure-ho totalment diferent a la que és ara.

• El feminisme busca la superioritat de la dona sobre l'home?

No, crec que això és una bajanada.

• Ja està superat, el masclisme?

No, jo crec que tots, per molt que ens dolgui dir-ho, tenim actituds masclistes i, realment, durant molt temps seguiran existint ja que a vegades tenim actituds masclistes sense adonar-nos-en.

Jo crec que el problema és que vivim en un món heteropatriarcal.

Realment crec que això ho hauríem de parlar quan la nostra generació ja sigui gran.

• Existeix o ha existit alguna societat feminista?

Sincerament, ho desconec històricament. És el que li deia, crec que surt a la pel·lícula 300 que hi havia, no sé si a Esparta, on l'home era igual que la dona o quelcom així, però també ho desconec.

• El masclisme té alguna relació amb l'homofòbia?

Sí, jo crec que la té tota. A veure, normalment van bastant lligats. Crec que la relació que tenen entre ells és que els dos termes neguen drets a algú altre sigui de la manera que sigui.

• Soc bona persona amb les dones. Això em fa ser feminista? Què en penseu?

No, perquè és com si jo digués, soc bona

persona, per això soc solidari amb el món.

No, ser bona persona et portarà a ser segurament feminista ja que pensaràs en els drets i llibertats de les dones a part dels homes.

• Creieu important que els drets de les dones siguin considerats com a drets humans?

Realment, si parlem de feminisme, crec que els drets humans haurien de ser universals per a homes i per a dones. Si es parla de lluita feminista, que com ja sabem, busca la igualtat entre l'home i la dona, no podem dir que els drets de la dona han de ser considerats com a drets humans, ja que han de ser vàlids per a tothom, han de representar tots els humans.

• Heu escrit alguna cançó amb un missatge feminista?

Sí, tot i que cal deixar molt clar que nosaltres com a membres del grup Ovella Xao no som abanderats de cap col·lectiu feminista, participem en la lluita de manera individual. Responent més concretament a la pregunta, tenim diverses cançons. Crec que al final el missatge que es respira de les nostres cançons en general és un missatge de sigues un ciutadà crític, fixa't en el que t'envolta i que les coses no són perquè sí. En tenim diverses i podríem entrar en cada una, però potser la més exemplificant és 'Princeses' que és una cançó que parla sobre els rols de gènere.

A part dels rols de gènere també tracta temes diferents, igual que hem fet el tema 'Aquesta nit', que parla de l'amor lliure i de maneres diferents d'estimar.

Què és el batxillerat artístic?

Els últims anys, el nombre de joves que volen cursar el batxillerat artístic s'ha disparat. Però, en què consisteix realment? Què puc estudiar un cop acabat aquest batxillerat?

L'artístic és una de les diverses modalitats de batxillerat que s'ofereixen al país (com la científica, tecnològica, humanística o social). Dins d'aquest batxillerat podem trobar dues especialitats: arts escèniques, que està enfocada en la interpretació i el món de la música i arts plàstiques, centrada en el dibuix, l'escultura i el disseny.

Fins el curs 2018-2019, els joves que volien cursar aquest batxillerat no ho podien fer a Castellar i s'havien de desplaçar a instituts de Sabadell, Terrassa o fins i tot Barcelona. A partir del curs que ve (2019-2020), l'Institut Castellar oferirà la possibilitat d'estudiar l'especialitat d'arts plàstiques. Ha sigut una novetat que s'ha imposat aquest any a Castellar gràcies a la demanda d'alumnes que volen cursar aquesta modalitat de batxillerat i que s'han de desplaçar fora del poble.

Les assignatures que es cursen en aquest batxillerat es divideixen en grups. D'una banda, trobem les assignatures troncales, que són les mateixes per a tots els batxillerats (independentment de la modalitat escollida). Aquestes són: Català, Castellà, Anglès, Ciències del Món Contemporani, Educació Física i Filosofia. De l'altra, dins de l'artístic, l'assignatura de Fonaments de les Arts és comuna per a les dues especialitats (escènica i plàstica). Alguns exemples d'assignatures de modalitat que es poden escollir a primer i a segon són: Dibuix Artístic, Dibuix Tècnic, Volum, Llenguatge Musical, Història de la Música i de la Dansa, Cultura Audiovisual, Literatura Catalana o Castellana... Cada centre decideix quines assignatures de modalitat ofereix.

L'INS Castellar ha optat per fer un batxillerat artístic amb assignatures relacionades amb la música, la comunicació au-

diovisual, el dibuix i la literatura.

Molta gent pot pensar que aquest batxillerat no té sortides, però no és cert. No només serveix per fer un grau universitari en Belles Arts, també es pot fer Disseny (de producte, gràfic, de moda), Publicitat, Multimèdia, Història de l'Art, Comunicació Audiovisual, Cinema, Escultura, Disseny de Videojocs... A més a més, també es poden fer alguns graus de la branca d'humanitats.

Però el batxillerat artístic no és fàcil. Si no ets un jove creatiu, interessat pel món de l'art i amb ganes de treballar, potser no t'en sortiràs. Però si t'interessen les arts plàstiques, visuals o escèniques no ho dubtis, segur que passaràs dos anys fantàstics!

Maria Pérez
Dayan Aguilar
Anna Gonzalez
4ESO A, Institut Puig de la Creu

ENTREVISTA

Manel Martínez

PROFESSOR

Què en pensa el professorat de l'àmbit artístic? Aquí teniu l'opinió de Manel Martínez, professor d'Educació Visual i Plàstica a l'INS Puig de la Creu:

- Creus que hi ha alguna diferència entre el batxillerat artístic i, posem per cas, el científic?

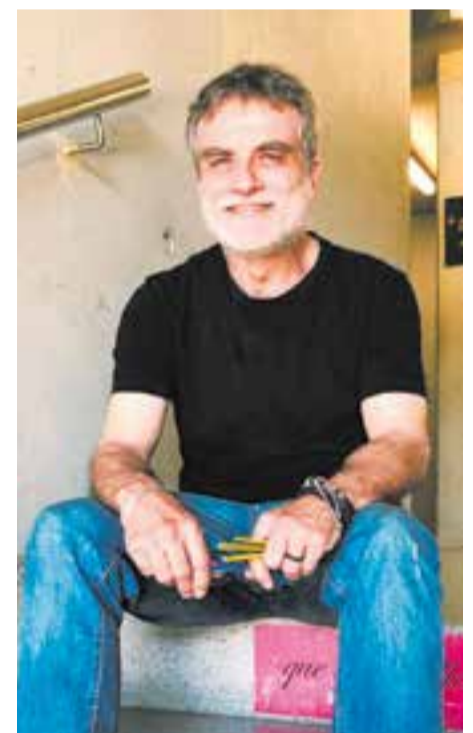
Home, que són diferents ho tinc molt clar, perquè es fan matèries completament diferents. Però ara, que un sigui més difícil que l'altre, que crec que es una frase molt donada, crec que no és cert. Ja que a les matèries que hi ha a cada batxillerat, per a un alumne poden ser més fàcils però per a un altre poden ser més complicades.

- Creus que l'artístic està massa enfocada al dibuix (batxillerat artístic plàstic)?

Potser sí, però crec que és una idea que no tenim gaire clara. Dins de l'artístic hi podem trobar moltes branques en què hi pot haver molta part de disseny, escultura... que és molt important avui en dia. A més, depèn molt del centre on es vulgui cursar aquest batxillerat, ja que no en tots s'ofereixen les mateixes optatives i assignatures.

- Parlant en general, creus que els batxillerats de l'àmbit de ciències (científic, tecnològic, social) tenen més sortides que els de lletres?

Jo no crec que tingui més o menys sortides o que siguin més o menys productius uns que altres. Per a mi, les humanitats són imprescindibles per a la vida, crec que han d'estar presents en tot el món laboral. I jo que vaig començar en el món científic (i araestic més aviat en el món humanístic) puc afirmar que, a vegades, la ciència està molt sobrevalorada, però realment té la mateixa productivitat que les humanitats.

“Les humanitats han d'estar presents en el món laboral”

La memòria històrica castellarenca

Àvies i avis de la vila repassen les seves vivències al llarg del segle XX, com la Guerra Civil i el franquisme

Júlia Alier i Emma Di Pretoro

Som dues estudiants de 4t d'ESO i, com a la majoria, aquest curs ens ha tocat estudiar la Guerra Civil Espanyola i el franquisme. Un dia, a classe, mentre el professor ens explicava què havia passat al nostre país a principis del segle XX, ens vam adonar que no sabíem res sobre aquest tema. Però no perquè no ens interessés, sinó perquè mai ningú en parla. Nosaltres mateixes tenim presents fets que han passat fa massa temps i, no està malament tenir-los en compte, però justament aquest tema és el que ens queda més a prop.

Sumant el fet de descobrir un titular que ens va impactar: "Només Cambodja té més fosses comunes que Espanya", vam decidir investigar i ens vam adonar que entre tantes fosses, fins i tot se'n va trobar una a Castellar. Entre d'altres, s'hi havia enterrat a un maqui italià, que fa poc va ser retornat a la seva terra. Com podia ser que ni tan sols ens sonés? Per què hi ha tants morts sense identificar a Espanya? A què es deu el fet de no parlar-ne?

Com que no fa ni un segle que va passar, i encara hi ha gent viva a qui podem preguntar, vam decidir parlar amb els avis d'una de nosaltres per veure si amb el que ells

ens explicaven podríem aconseguir una resposta a les nostres preguntes.

MANEL ALIER ESCRIU

Així, doncs, vam decidir formular una sèrie de preguntes a dels nostres familiars, l'avi Manel Alier Escriu.

• Primer de tot ens agradaria que ens expliquéssiu una mica qui sou i com va viure la vostra infantesa.

Bé, doncs, vaig néixer a Sabadell l'any 1944. Vaig tenir sort que no vaig néixer durant la guerra, tot i que la meva situació de petit no va ser la més favorable. La meva mare va haver de mantenir la família ella sola, ja que el meu pare ens va abandonar a la meva mare i a mi quan va arribar de la guerra.

Jo soc el petit de tres germans. El gran era fuster, tot i que actualment hem pogut saber que va ser missatger del bàndol comunista a França. La meva germana, com moltes dones en aquella època, es dedicava a cosir a canvi d'aliments bàsics. La Segona Guerra Mundial va ajudar l'economia espanyola perquè mentre tothom estava en guerra, la indústria dels altres països no funcionava, per tant, la indústria espanyola proporcionava tot el material bèl·lic que necessitaven els països en guerra.

• Com va viure la postguerra?

Recordo que es passava molta gana i a més, comparat amb Castellar, Sabadell era encara pitjor, ja que aquí hi havia camps i conreus d'on la gent podia subsistir. En canvi, a Sabadell era molt més difícil aconseguir aliments.

Hi havia molta misèria i com que, per sort, jo era el petit de casa, els meus familiars deixaven de fer moltes coses perquè jo pogués tenir una infància digna. Recordo que ells solien menjar pa negre perquè jo pogués menjar ni que fos unes llesques de pa blanc.

• Pa negre?

Sí, era un pa fet amb farina no refinada. Has vist la pel·lícula *Pa negre*? Tracta sobre la postguerra i la plasma exactament com va ser.

La part positiva que aquesta pel·lícula s'hagi fet és que hi ha centenars de pel·lícules que narren com va ser la guerra, fet que tothom coneix, però poques vegades s'ha parlat de com es va viure a la postguerra i com totes aquelles persones que havien mort van caure en l'oblit. Va ser un dol que les famílies mai van poder assimilar.

• Creus que és massa tard per corregir els errors que hem comès fins ara?

Creu-me, mai és massa tard.

ANNA MARIA BADINI

També hem pogut tenir una petita conversa amb l'Annamaria Badini, una senyora italiana de 79 anys que va venir a viure a Castellar fa 18 anys. Hem aprofitat aquesta ocasió per preguntar-li sobre com es veia la dictadura de Franco des de fora d'Espanya. Ens ha explicat que durant aquesta època tota la informació estava censurada i que gairebé ningú parlava del tema perquè bàsicament no estaven ben informats. Fins i tot ens ha pogut explicar una petita anècdota: ella sempre ha sigut molt curiosa i es veu que estava parlant amb la seva mare sobre els crims que s'havien comès feia temps i estava sorpresa perquè ningú parlava de temes relacionats amb aquest. La seva mare li va dir que no només els crims que estaven comentant eren els únics que passaven.

Li va explicar que només dins dels països afectats la gent s'assabentava del que passava i que, aquesta mateixa gent sí que sabia el que passava però tenia por a parlar, ja que sota aquesta repressió ideològica i política era molt difícil ser crítics sense acabar en una situació de perill.

La seva mare li deia que aquests crims i conflictes sempre havien estat presents, però que mai havien sigut publicats per la por al que pogués passar després de difondre informació que podia estar en contra dels ideals polítics que en aquell moment el nostre país estava obligat a seguir. Hem arribat a la conclusió que tenim un deure de ser responsables i aprofitar ara que encara queden persones vives que van viure a aquella època per poder conèixer la història per part dels vençuts i no dels vencedors. I no només pensar en grans figures, sinó en la gent corrent, que al cap i a la fi som tots nosaltres. No només hem oblidat la història, sinó també les persones que van morir per culpa d'aquest conflicte. Milers de morts descansen sota la terra d'Espanya, convertits en símbols de la vergonya d'un país que s'ha oblidat d'ells.

Actualment, la Guerra Civil i la dictadura són un tema tabú, el tema principal que les persones grans eviten recordar i que els joves desconeixem com a conseqüència de tants anys de repressió. I nosaltres, la futura generació, tenim el futur a les nostres mans i podem canviar-lo.

Com ja hem vist en repetides ocasions, si no es té en compte la història, al final aquesta s'acaba repetint.

No ens volem ficar en temes polítics, però hauríem de ser conscients de com va començar el franquisme, quina classe de discursos promovien i què va significar per tots els nostres antecessors per tal que no torni a passar.

Vista del carrer Francesc Layret, cantonada amb el carrer Molí, conegut com "Cal Butxaques", en una imatge dels anys 30.

Com es veu des de l'altra banda?

Els secrets de la coral de veus joves SOM-night des de dintre

Mariona Martín i Mar Pérez

S'obre el teló, les noies estan preparades, l'actuació està a punt de començar. Els nervis són a flor de pell, aviat viurem una gran actuació de la coral SOM-night que avui ens presenta un nou concert, "Final o començament". Però us heu preguntat mai què hi ha darrere de cada actuació? Què comporta preparar un concert com aquest?

SOM-night és una coral de joves de l'escola de música Espaiart. Moltes de les noies que formen part de la coral van començar formant part del Cor de la Nit, una coral formada per nens i nenes d'entre sis i dotze anys, i la seva evolució va culminar en aquest cor de joves. La coral SOM-night no només està formada per noies de Castellar del Vallès, sinó també per altres d'Esplugues de Llobregat. Encara que les noies d'Esplugues i Castellar no es troben per assajar cada setmana, quan estan juntes a l'escenari sonen com una única veu. SOM-night és dirigida per Sònia Gatell des del seu inici i acompanyada actualment al piano per Sergi Rodríguez.

Ens situem, doncs, cinc mesos abans de la gran estrena del concert, per explicar-vos com es veu tot des de l'altra banda de l'escenari.

Tot comença amb una trucada per part del teatre, en aquest cas, del Teatre del Sol. Aquest comenta a la direcció de la coral que té una sala lliure durant un temps i que li interessa que la coral programi algun espectacle per fer a la sala. És en aquest moment quan, des de direcció, es pensa una proposta d'espectacle interessant per a l'espai on es farà el concert i, sobretot, a quin públic vol anar dirigit. A més també cal que la coral prepari un pressupost del cost total de l'espectacle, incloent el lloguer de la sala, les partitures, el pianista, els assajos, la direcció, els tècnics, l'attrezzo i el maquillatge. A part s'haurà de pactar amb el teatre, els dies, les hores i el preu de l'entrada de cada representació de l'espectacle, així com la part de taquilla, que s'emportarà com a benefici la coral.

Un cop pensat cap a qui anirà dirigit l'espectacle i l'espai on es farà, la directora de la coral ha de triar el repertori segons les cançons que ja sap la coral i pensant quines coses noves pot aprendre en funció del temps que disposen per preparar el concert. A més, a l'hora d'escollir el repertori és important fer-ho d'una manera que aquest tingui una coherència

tant musical com estètica, és a dir, que els temes tinguin alguna relació entre ells.

La preparació d'un concert, i en aquest cas, de "Final o Començament", requereix una antelació d'uns 4 o 5 mesos aproximadament. Durant aquests mesos la coral ha de preparar tot el material. S'han de preparar les partitures; algunes són noves i, per tant, les noies han d'aprendre-les i d'altres s'han de millorar, a part d'unir-les amb el pianista. A més, per preparar aquest concert les noies van necessitar temps per aprendre uns textos que servien d'enllaç entre les diferents cançons i que explicaven emocions i pensaments de la gent jove. Però a part de tot això les noies van necessitar temps per preparar les coreografies i els moviments escènics.

A part de tota la feina que fa la coral, la Sònia, la directora, ha de pensar en el vestuari i complements que necessitaran les noies, ha de preparar les coreografies, els diàlegs que hi haurà durant el concert i també un guió per al tècnic indicant què ha de fer en cada moment. A més, amb ajuda de la secretaria d'Espaiart han de preparar el cartell del concert i han de publicitar l'espectacle a partir de les xarxes socials, notes de premsa per als diaris i via mail.

El dia del concert les noies són convocades una estona abans per poder fer un assaig general i poder preparar-se per a l'espectacle.

Com veiem, doncs, fer un concert no és tan fàcil com sembla i hi ha molta feina al darrere per part de molta gent. Encara que nosaltres només veiem un espectacle d'una hora, un concert és un petit resum de tot un treball de preparació de molts mesos.

Us heu preguntat mai què hi ha darrere de cada actuació?

Un nou Espai per a Joves a Castellar

Castellar Jove

Des de fa uns anys, la necessitat de crear un espai per a joves dins del municipi de Castellar era real. Parlem en passat perquè, en pocs mesos, Castellar del Vallès disposarà d'un equipament adreçat a aquest col·lectiu que en aquests moments s'està fent adaptant una gran zona de l'Espai Tolrà. A més, l'espai neix per trencar idees establertes dins la gestió de les institucions municipals, ja que la intenció és que el veritable pes de les activitats que s'hi desenvolupin seran cogestionades per a joves.

Aquesta idea de la cogestió neix de la feina prèvia realitzada per la Regidoria de Jovenut. Com molts dels lectors ja sabeu, a Castellar existeixen dos projectes de participació juvenil, el Fòrum Jove i el Taulacció, el primer destinat a dinamitzar la vida sociocultural dels centres de secundària i el segon encaminat a donar resposta i crear

activitats per a joves fetes pels mateixos joves dins del municipi.

Ara l'objectiu és més ambiciós. Així, doncs, el nou equipament juvenil serà cogestionat pels i les joves del municipi que tinguin inquietuds per construir un Castellar més obert i participatiu. Un Castellar més potent, que els ajudi a empoderar-se d'eines que, en un futur, els serviran per poder desenvolupar-se dins del món de l'associacionisme d'una forma més autònoma. Segurament els inicis seran durs, però la tradició del nostre municipi dins del món associatiu juga a favor nostre. Segur que aquest espai estarà nodrit d'activitats d'alt interès per als joves. Però, el més important, són les eines que els i les joves tindran al seu abast, permetent-los créixer i nodrir-se pel seu propi futur personal.

Us donem la benvinguda a una nova etapa per a Castellar. Us hi apuntem?

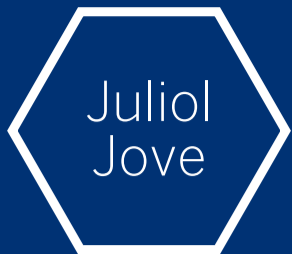
Aquests dies encara s'estan fent les obres del Casal de Joves que tindrà l'Espai Tolrà.

L'ACTUAL Jove visita TV3

Redacció

Les noies i nois que col·laboren en la redacció del suplement d'aquesta edició de L'ACTUAL Jove van poder gaudir fa unes setmanes –en concret el dilluns 27 de maig– d'una visita guiada a les instal·lacions de TV3 –a Sant Joan Despí. Les i els joves 'periodistes' van poder conèixer com es fa televisió i van assistir en directe a alguna de les gravacions d'aquell dia. La visita –organitzada per Castellar Jove– va comptar també amb l'assistència d'alguns participants de la segona edició del taller de periodisme jove, el planter d'on han sorgit la immensa majoria dels col·laboradors d'aquest suplement.

ACTIVITATS 2019

Activitats per a nois i noies de 12 a 17 anys. T'esperem a les activitats que la Regidoria de Joventut ha organitzat aquest any perquè t'ho passis bé durant aquest juliol!

SORTIDES DE LLEURE ELS DIMARTS

Illa Fantasia

02 07 19

de 8 h a 19 h aprox.

10 €

Port Aventura

09 07 19

de 8 h a 02 h aprox.

30 €

Tibidabo

16 07 19

de 9 h a 23 h aprox.

10 €

Inscripció prèvia (places limitades: 50).
Caldrà recollir autorització a partir del 3 de maig i retornar-la signada abans del 21 de juny.
El preu de l'entrada s'abonarà el mateix dia de la sortida.

DIMECRES DE CINEMA

Saga 'El Corredor del Laberinto'

Auditori

19.30 h

El corredor del laberinto

03 07 19

Las pruebas

10 07 19

La cura mortal

17 07 19

Entrada gratuïta fins a completar aforament. Els responsables de l'acte es reserven el dret d'admissió.

MONÒLEGS A LA PLAÇA DE CAL CALISSÓ

Plaça de Cal Calissó

21.30 h

Edu Mutante

04 07 19

Txabi Franquesa

11 07 19

David Sas

18 07 19

Activitats gratuïtes i obertes.

Més informació:

Regidoria de Joventut (C. de Portugal 2, Espai Tolrà)
Horari: de dl. a dj. de 10 a 17.30 h

A/e: castellarjove@castellarvalles.cat
Instagram: Castellar_jove
Telèfon: 93 714 40 40 (Joventut)

c_st_ll_rjove

“El nostre estil és la música urbana, tenim pocs temes de trap”

Entrevista al grup 31 Fam

Jordina Martínez i Xavi Ruiz

Un grup de joves sabadellencs –31 Fam– està aconseguint molta fama gràcies a la seva música, diferent a la que estem acostumats a escoltar. A més, barregen tres idiomes: el català, el castellà i l'anglès.

9 RESPOSTES CURTES

- Un color:** blanc
- Un lema:** Lluita pel que més t'agrada
- Un número:** 13
- Una ciutat:** Sabadell
- Un festival de música:** Rolling Loud
- Un somni professional:** Poder guanyar-nos la vida amb això
- Un viatge:** Nova York
- Un tret principal del grup:** Tot i ser gent molt diferent, fem una gran pinya.
- Pròxim objectiu:** Extendre la nostra fama

• Per què el vostre grup es diu 31 Fam?

El grup es diu així perquè on gravàvem abans, a casa de Joel Cosp, era al número 31, i Fam perquè anteriorment la majoria del grup teníem un grup anomenat Family. Ajuntant els dos elements ens va quedar 31 Fam.

• Quines edats teniu els integrants del grup?

Tots tenim 18 anys, menys el Lil Didi, que en té 17. Podríem dir que tenim entre 17 i 19 anys.

• Com descriuríeu el vostre estil?

El nostre estil és la música urbana, ens encasellen molt amb el trap, però en realitat tenim molts pocs temes. En realitat tenim moltes més coses com dancehall, hip hop... No ens agrada que ens associïn amb un sol estil musical.

• Per què vau decidir aquest estil per al grup?

Quan vam començar és el que escoltàvem tots i el que ens agradava. Podem recordar quan encara no ens coneixia ningú, i anàvem a casa del Joel a fer unes bases i poc més, només per passar l'estona i un dia vam decidir penjar-ho, i així és com vam començar a fer-nos més coneguts. En un principi no vam decidir recórrer a un mateix estil sinó que fèiem el que ens sortia.

• En quin moment de la vostra carrera vau decidir dedicar-vos a la música més profundament?

Quan ens vam adonar que això es va començar a posar més seriós, que ja no era la ximpleria d'anar a l'estudi, fer quatre lletres i cantar-les. També vam poder veure un canvi important quan ens va fitxar la discogràfica i ens vam adonar que això podria arribar a ser professional, encara que actualment ens prenem això com un *hobby*, per passar-nos ho bé.

• Us vau inspirar en algun artista per començar?

No ens vam inspirar en ningú per fer-

ho igual que ell o ella, però sí que cadascú de nosaltres tenia el seu propi referent, per exemple, alguns de nosaltres escoltàvem música americana i acostumàvem a llançar ritmes americans o com el Bandam, que acostuma a escoltar música llatina, també és normal que s'associï amb la música llatina, però no ens agrada copiar exactament igual a qualsevol artista.

• Per què el nou disc es diu 'Tretze'?

Ens va costar molt decidir el nom però vam escollir aquest perquè posant el número 31 del grup davant d'un mirall surt el número 13, i representa la nostra essència reflectida. També tenim l'argument que el 13 és el número de la mala sort i posant-lo del revés és el número 31, com dient que no hem tingut mala sort i hem pogut arribar on som. També 13 és el número del top viral d'Espanya de 'Sincero', va arribar al top 13 quan va ser llançada. Són molt arguments diferents que van fer que escollíssim aquest nom per al nou disc.

• Quina va ser la cançó que us va portar a l'èxit?

La cançó que ens va portar a la fama que tenim ara mateix és sense dubte 'Sincero'.

• Què és per a vosaltres la música?

Per a nosaltres la música és un dia a dia. Des de que érem petits sempre ens ha agradat, alguns de nosaltres fèiem música a l'escola, encara que era música molt diferent a la que fem ara, però encara així sempre ens ha agradat. El nostre dia a dia és música, vas al tren, amb música; surts del tren, vas amb música, és un no parar de música i això és el que més ens agrada.

• Per què vau decidir barrejar idiomes?

Cadascú canta com ell se sent més còmode o amb l'idioma que parlem a casa. Alguns de nosaltres hem intentat cantar, de broma, en un idioma diferent al que cantem i no ens hi sentim del tot còmodes.